

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 725/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Lúboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného JUDr. Petrom Harakálym, advokátom, Mlynská 28, Košice, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/56/2022 z 31. mája 2023 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/183/2023 z 19. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv zaručených podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami označenými v záhlaví tohto rozhodnutia, ktoré navrhuje zrušiť, vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ je žalobcom v konaní o náhradu škody na zdraví, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. 40C/56/2017. Po čiastočnom späťvzati žaloby sa domáhal proti žalovanému náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 55 894,60 eur s prísl. a zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 73 112,50 eur na základe posudkov s celkovým počtom 8 280 bodov. Mestský súd žalobe sťažovateľa čiastočne vyhovel a priznal mu náhradu 83 232,35 eur s prísl. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol s poukazom na to, že vychádzal z počtu bodov sťaženia spoločenského uplatnenia stanoveného v konaní ustanovenými znalcami (znalecký posudok č. 16/2019 znalca MUDr. Alana Sucháneka na počet 3 080 bodov a znalecký posudok č. 96/2020 znalca MUDr. Ivana Andrého, PhD., MPH, MHA na počet 4 200 bodov). Súkromný lekárske posudok MUDr. Danice Caisovej nepovažoval za lekárske posudok vydaný posudzujúcim

lekárom v zmysle § 2 ods. 3 písm. d) zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoBaSSU“).

3. Mestský súd nezohľadnil v priznanej náhrade 100 bodov stanovených znalcom MUDr. Suchánekom za položku č. 389b, ktorá nebola pôvodne hodnotená v lekárskom posudku predloženom sťažovateľom so žalobou a sťažovateľ si náhradu v priebehu konania neuplatnil zmenou žaloby. Zároveň návrhu sťažovateľa na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia z pôvodne uplatnených 50 % vyhovel v rozsahu 35 % (ďalej len „rozsudok mestského súdu“).

4. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd sťažnosťou napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok mestského súdu ako vecne správny (ďalej len ako „rozsudok odvolacieho súdu“).

5. Sťažovateľ rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním, argumentujúc nesprávnym právnym posúdením otázky výkladu pojmu „*posudzujúci lekár oprávnený vydať lekársky posudok*“, právnej otázky povahy žalovaného nároku na náhradu škody na zdraví ako celistvého nároku alebo ako súhrnu nárokov z jednotlivých poškodení a nesprávnym právnym posúdením otázky mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (tu namietal odklon od špecifikovanej judikatúry najvyššieho súdu). Po meritórnom prieskume v časti tretej právnej otázky dovolací súd dovolanie sťažovateľa zamietol (ďalej aj „rozsudok dovolacieho súdu“).

6. K prvej právnej otázke sťažovateľ namieta formalistický výklad pojmu „*posudzujúci lekár oprávnený vydať lekársky posudok*“ v kontexte § 2 ods. 3 písm. d) ZoBaSSU, a to s poukazom na účel a zmysel právnej normy. Namieta, že MUDr. Caisová ho riadne vyšetrila a vykonala psychiatrickú diagnostiku, pričom predmetom vyšetrenia nebolo len vyhotovenie znaleckého posudku. Takýto záver by podľa sťažovateľa viedol v aplikačnej praxi k absurdným situáciám, poškodzujúcim subjekty uplatňujúce nárok na náhradu škody na zdraví. Dovolací súd otázku namietaného nezohľadnenia posudku MUDr. Caisovej považoval za nepodstatnú s poukazom na to, že od tohto znaleckého posudku nezáviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

7. K nezohľadneniu 100 bodov za položku č. 389b zistenú znalcom v priebehu konania (na ktorú sťažovateľ nereagoval zmenou žaloby) sťažovateľ argumentoval, že v žalobe neuplatnil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia ako jednotlivé samostatné čiastkové nároky na náhradu za konkrétne položky uvedené v posudkoch predložených sťažovateľom, ale ako jeden nedeliteľný nárok za celkové poškodenie zdravia, ktoré utrpel pri dopravnej nehode. S poukazom na § 5 ods. 1 ZoBaSSU argumentuje, že náhrada sa neurčuje jednotlivo za každú jednu konkrétnu hodnotenú položku ako niekoľko čiastkových samostatných nárokov podľa počtu a označenia položiek v lekárskom posudku, ale ako jedna suma náhrady na základe celkového počtu bodov, ktorým bolo sťaženie spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku hodnotené. Z uvedeného dôvodu postup, keď súdy odmietli priznať náhradu za celkový počet bodov 7 380, ktorý by zahŕňal aj hodnotenie spornej položky, sťažovateľ nepovažuje za správny, keďže si uplatnil v žalobe nárok na náhradu za celkovo 8 280 bodov, pričom súdmi mu bolo priznaných 7 280 bodov. Zohľadnenie 100 bodov zistených v priebehu konania by stále predstavovalo menej bodov ako celkový počet bodov, za ktoré si sťažovateľ v petite žaloby uplatnil náhradu, v dôsledku čoho by ani odvolací súd nerozhodol v rozpore so zásadou *ne ultra petitem*. Túto právnu otázku dovolací súd považoval za

hypotetickú a akademickú, pretože za situácie, keď žalobca náhradu za predmetnú položku žalobne neuplatnil a nižšie súdy vychádzali z dispozičného princípu, by odpoveď na ňu nemohla viesť k zmene alebo zrušeniu rozsudku odvolacieho súdu.

8. Sťažovateľ je tiež toho názoru, že tieto ním namietané vady neboli odstránené ani v dovolacom konaní.

9. K otázke nevyhovenia v časti mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd nevybočil zo zákonom a judikaturou ustálených medzí a hľadísk významných pre ustálenie konkrétneho zvýšenia náhrady s poukazom na to, že § 5 ods. 5 ZoBaSSU je normou s relatívne neurčitou hypotézou prenechávajúcou súdu priestor na úvahu, ktorá však nie je voľná – priznaná výška náhrady musí byť založená na objektívnych a rozumných dôvodoch a medzi výškou priznanej náhrady a spôsobenou škodou musí existovať vzťah primeranosti. Názor najvyššieho súdu o primeranosti priznania navýšenia vo výške 35 %, keď odvolací súd (bez akéhokoľvek spochybňovania vážnosti sťažovateľovej situácie) ponechal priestor na prípady ešte závažnejších poškodení zdravia známe mu z rozhodovacej činnosti, sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom nenamietal, a preto tento záver najvyššieho súdu nebol predmetom prieskumu pred ústavným súdom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu sťažovateľmi označených práv rozsudkom odvolacieho súdu:

10. Sťažovateľ proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu disponoval opravným prostriedkom, ktorý aj využil. Preskúmanie napadnutého odvolacieho rozhodnutia dovolacím súdom robí ústavnú sťažnosť v tejto časti neprípustnou, v dôsledku čoho ju ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol.

III.2. K namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv rozsudkom najvyššieho súdu:

11. Podstata sťažnostnej argumentácie smeruje k ústavnej neudržateľnosti rozhodnutia dovolacieho súdu, ktorý dve dovolacie námietky sťažovateľa meritórne nepreskúmal, a v tejto časti dovolanie posúdil ako procesne neprípustné.

12. Ústavný súd v úvode zdôrazňuje, že nie je ďalšou opravnou inštanciou všeobecných súdov, preto mu neprináleží preskúmať a hodnotiť správnosť záverov všeobecných súdov, pokiaľ neatakujú ústavnoprávnu rovinu. Do pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.).

13. Na účely predbežného prejednávania ústavnej sťažnosti ústavný súd považoval za potrebné tvrdenia sťažovateľa o neudržateľnom vysporiadaní sa najvyššieho súdu s v dovolaní vytykanými vadami odvolacieho prieskumu konfrontovať s autentickou dovolacou argumentáciou sťažovateľa.

Na tento účel e-mailom 25. novembra 2025 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby obratom ústavnému súdu doručil podané dovolanie (dovolanie netvorilo prílohu ústavnej sťažnosti, pozn.). Právny zástupca sťažovateľa však ku dňu rozhodnutia o tejto ústavnej sťažnosti podané dovolanie nedoručil. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal len z odôvodnenia napadnutého rozsudku dovolacieho súdu.

14. S právnou otázkou súvisiacou s nezohľadnením posudku MUDr. Caisovej sa dovolací súd vysporiadal v bodoch 13 a 14 svojho rozsudku. S poukazom na to, že od vyriešenia danej otázky rozhodnutie odvolacieho súdu skutočne nezáviselo (mestský súd o uplatnenom nároku rozhodol na základe v konaní nariadeného znaleckého dokazovania, ktorého závery sťažovateľ nenapadol, nie na základe predmetného súkromného znaleckého posudku sťažovateľa), záver dovolacieho súdu o irelevantnosti dovolateľom vymedzenej právnej otázky je ústavne udržateľný.

15. K druhej dovolacej námietke sťažovateľa najvyšší súd zaujal názor v bodoch 15 až 22 napadnutého rozsudku. V nadväznosti na sťažovateľom formulovanú právnu otázku [ktorú najvyšší súd zachytil takto: *„či náhrada škody za sťaženie spoločenského uplatnenia za vzniknuté poškodenie zdravia pri jednej škodovej udalosti, predstavuje jeden relatívne jeden nedeliteľný celkový samostatný nárok určený na základe celkového výsledného počtu bodov, ktorým bolo poškodenie zdravia hodnotené v lekárskom posudku, resp. určený sumou, ktorá vychádza z tohto celkového výsledného počtu bodov (bez ohľadu na jednotlivé konkrétne položky hodnotené v lekárskom posudku), alebo náhrada škody na zdraví spočívajúca v náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia za vzniknuté poškodenie zdravia pri jednej škodovej udalosti predstavuje niekoľko relatívne samostatných čiastkových nárokov na náhradu škody za každú jednu položku, ktorou bolo poškodenie zdravia poškodeného hodnotené v lekárskom posudku, pričom je potrebné náhradu za každú (novo)hodnotenú položku sťaženia spoločenského uplatnenia uplatniť v konaní samostatne bez ohľadu na to, či sa tým presiahne celkový počet bodov za ktorý si poškodený uplatňuje nárok?“*] poukázal na to, že v tomto konaní ide o otázku hypotetickú či akademickú, ktorá by nemohla viesť k zrušeniu alebo zmene rozsudku odvolacieho súdu. Vo svojej podstate však dovolací súd položenú právnu otázku sťažovateľovi zodpovedal, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku jasne vyplýva, že dáva za pravdu nižším súdom, ktoré nárok za položku č. 389b ako položku „novozistenú“ v priebehu konania na súde prvej inštancie nepriznali z dôvodu, že sťažovateľ o tento nárok svoju žalobu nerozšíril. Zároveň konštatoval, že sťažovateľ postup odvolacieho súdu, ktorý trval na povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti aj za stavu, keď relevantné skutočnosti vyšli najavo až v priebehu konania, v dovolaní nenapadol. Toto konštatovanie najvyššieho súdu ústavný súd nemohol konfrontovať s autentickým textom dovolania.

16. Vzhľadom na už uvedené vo vzťahu k napadnutej časti rozhodnutia dovolacieho súdu ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

17. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

18. K tomuto rozhodnutiu pripája sudca Peter Straka odlišné stanovisko, ktoré sa týka výroku a odôvodnenia rozhodnutia.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu